

synderligt, at den ærede Finanzminister er kommen til den Beslutning, at der paa Grund af, at det nuværende er et dyrere Aar end 1847, skal gives noget Mindre end dengang. Jeg har allerede anført, og jeg troer, at det vil bestindes fuldkommen rigtigt, at det var en overordentlig kort Tid i 1847, at Rugen var saa dyr, som den allerede nu i 3 Uger har vilst sig at være. Der er Meget af det, den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgfreds (Tscherning) anførte, hvori jeg er fuldkommen enig; men jeg har allerede taget mig den Frihed at bemærke, at, trods det store Antal af Stats tjenere, vi have, ere vi nødt til, for Tiden at komme dem til Hjælp, og jeg er, trods Alt, hvad jeg her har hørt, villig til — jeg haaber som en Undtagelse — at gaae endnu videre, end Regjeringen er gaaet i sit Forslag.

S. Petersen (Præsto Amts 4de Valgfreds): Skjøndt jeg slet ikke fra Først af havde nogen Betænkelighed ved Lovudkastet, saa kan jeg dog ikke nu, efter at have hørt den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Mönrad), tilbageholde nogle Bemærkninger. Han paastod bestemt, at det skulde være en Forsorgelse, men jeg troer ikke, at det er den Tanke, som ligger til Grund for Udcastet, og, naar han som Sammenligning nævnte det Forslag, hvorved Trangen i Communerne skulde afhjælpes, saa er det dog der bestemt, at den Paagjældende skal trænge dertil, mens det i det foreliggende Udcast kun afhænger af, hvor høi Lønningen er, uden Hensyn til de private Omstændigheder. (Mönrad: Nei, det er der ogsaa taget Hensyn til her.) Nei! (Joh. Joh.). Men jeg antager, ja, jeg veed godt, hvad der staaer, at den Lønning, som tages i Betragtning ved Gageforhøielsen, ikke kan gribe ind i og oplyse Mandens private Omstændigheder, og det kommer altsaa ud paa Gæd, enten han har Capitaler at træffe Renter af eller ikke. (Mönrad: Nr. 3 i S. 4.). Ja, men jeg forudsætter, at han skjuler sin Capitalformue; dersom han nemlig har en stor Mængde Obligationer, og altsaa er i den Stilling, at han godt kan leve, saa faaer han dog sit Tillæg. Der er nu vel talt en heel Deel for og imod Loven; men desuagtet antager jeg, at den omtrent vil blive, som den foreligger, og, naar

jeg desuagtet vil give min Stemme dertil, da er det, fordi jeg troer, at den, skjøndt indirecte, virker til at afhjælpe Nøden, idet de, den kommer til gode, derved faae Leilighed til, som bemærket af Rigsdagsmanden for Holbeks Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at henkaste en Deel, hvoraf Andre ville faae Erhverv eller Fortjeneste, s. Ex. den mindre Industriedrivende, og det vil altsaa i Kjøbenhavn, hvor den største Deel af Embedsmændene opholder sig, være en indirecte Hjælp for dem, som maaskee ellers maatte standse i deres Bedrift, naar Embedsmændene maatte indskrænke deres Fornødenheder. Det er, som sagt, derfor, jeg giver min Stemme til Loven, og ikke saameget for at hjælpe Embedsstanden i Almindelighed; thi, hvis det var fornødent, saa maa jeg oprigtigt tilstaae, at de kunde indrette sig et Læugsvæsen, som antydet, saa kunde s. Ex. Præsterne, som have Kornindtægter, give noget Bist af, hvad de oppebære mere, end hvad de med Rimelighed kunne ansee for en god Pris pr. Tønde, til Hjælp for dem, som have deres Indtægter paa en anden Maade. Det vilde være meget finukt, og det maae vistnok Mange, som ere i andre Stillinger paa Landet, gjøre.

Ottefen: Jeg vil ikke stride, om det skal kaldes Forsorgelse, eller hvad det skal kaldes — det gaaer jo i ethvert Tilfælde kun ud paa at sørge for, at de Paagjældende ikke skulle lide Nød —, men jeg har kun reist mig, for at udtale, at det ikke er min Mening, at Fleertallet af de skatteydende Borgere er bedre stillet end de Embedsmænd, hvorom det her tales. Naar den ærede Finanzminister taler om det Kjendskab, han har til Landet, saa troer jeg dog, at det i den Henseende kan storte Noget; thi jeg tør nok sige, at næsten ni Tiendedele af de skatteydende Borgere ikke ere stillede bedre end de her omtalte Embedsmænd. En jævnt Gaardmand t. Ex. maa jo dog idetmindste have Halvdelen af hvad hans Gaard er værd at forrente, og, naar han har det, saa gad jeg vidst, om han kan haabe at calculere sine Indtægter saaledes, at han har 300—400 Rbd. Netto at leve af med Familie; det kan han ikke, medmindre han, forinden han kjøbte Eiendommen, havde saamange Penge, at han kan leve deraf, men det er dog ikke i Al-